

nordligare, men något vanligare huvudarten, som valt Södra udden till sin boplats. Särskilt längs Norges kust säges den vanliga storskarven emellanåt häcka på sjömärken av samma slag som i detta fall. Att det dock verkligen varit fråga om mellanskarven vid häckningen på Öland, torde nog kunna anses tämligen säkert. Härför talar bl. a. närheten till Rügen, som väl också i detta fall varit språngbrädan för en sällsynt gäst i vårt land.

Huruvida det vid den förmodade häckningen i Västerbotten rört sig om fåglar, som via någon av de norrländska floderna slagit sig ned, om fåglarna kommit från Kola-halvön, där ju arten också skall häcka, eller om de också i detta fall varit »irrgäster» från sydligare nejder, må här lämnas därhän. De bägge förstnämnda alternativen innebära ju f. ö. att fåglarna icke kunnat vara mellanskarvar, utan fastmer vanliga »älkråkor», d. v. s. huvudarten, *Phalacrocorax c. carbo*, vilken ju därmed vore en för vårt land ny (nämligen i historisk tid!) häckfågel.

Det må till sist med några ord anmärkas, att BREHMS gamla namn för mellanskarven, *subcormoranus*, numera måst giva vika för det 23 år äldre *sinensis*, vilket ju ursprungligen kännetecknade den ostasiatiska formen. Nyare forskning har visat, att storskarvarna inom hela det sydpaläarktiska området, Japan undantaget, i systematiskt hänseende icke kunna särhållas, varför mellan den nuvarande *sinensis* och den japanska ö-formen *hanedae* stående raser sakna vetenskapligt värde.

Stockholm den 14.4. 1943.

Carl-Fredrik Lundevall.

Trana, *Grus grus grus* (L.), häckande i södra Västmanland.

Sommaren 1942 häckade ett par tranor nära Lundby i Rytterne socken, Västmanland. Fåglarna, som vanligen höllo till vid ett relativt litet, fräkenbevuxet kärr i en sänka mellan tvenne barrskogklädda åsar, sågos av många personer under tiden juni—september. De voro föga skygga och läto sig vid flera tillfällen iakttagas på 30—50 m håll. Några ägg observerades veterligen icke, men en unge kläcktes och blev flygfärdig.

Det torde åtminstone i våra dagar vara tämligen enastående, att tranor häcka i de tätbebyggda, till Mälaren gränsande Västmanlandssocknarna. Den närmast hittills i litteraturen uppgivna häckplatsen torde vara Sura socken, belägen c:a 25 km i N riktning (FLODERÖS i *F. o. F.* 1925, p. 182). På EKMANS karta över tranans skandinaviska utbredning (*Djurv. utbredn. hist. på skand. halvön*, Sthlm 1922, p. 34) ligga de närmaste häckningslokalerna på 70—80 km. avstånd från Rytterne; f. ö. återfinnas på denna karta inga sådana i Mälarens omedelbara närhet. Icke ens tidiga författare såsom t. ex. FISCHERSTRÖM (*Utkast t. beskrifn. om Mälaren*, Sthlm 1785, p. 162) synas ha känt till arten annat än såsom passerande flyttfågel i dessa trakter.

Strömsholm den 26.3. 1943.

John Bernström.